

87- Truyện Tỳ-Kheo Chúng Bảo Trang Nghiêm

Một thuở nọ, Đức Phật ngự dưới cội cây Ni-câu-đà, trong thành Ca-tỳ-la-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả có nhiều tài sản của báu, nhiều không thể tính kể được, nhưng lại chẳng có một mụn con nào. Ông cầu khẩn Thần linh để mong được sinh con, nhờ lòng chân thành nên cảm ứng đến Thần linh.

Sau đó vợ trưởng giả có thai, đủ mười tháng, nàng sinh được một bé trai, tướng mạo khôi ngô khác thường, trên đời ít có. Trong nhà tự nhiên có dòng suối từ lòng đất vọt lên, trong suối có đầy châu báu; lại có cây trở hoa, trên cành treo y phục bạc nhất cõi trời.

Trưởng giả thấy vậy, lòng vui mừng khôn xiết. Ông mời các thầy xem tướng về xem tướng cho con. Các thầy xem tướng xem xong hỏi cha mẹ đứa bé:

–Khi trẻ này sinh ra có điềm lành gì?

Cha mẹ đứa bé đáp:

–Lúc con tôi sinh ra, tự nhiên trong nhà có dòng suối từ lòng đất vọt lên, trong suối có đầy châu báu, trên cây có treo áo của chư Tiên rất đẹp.

Nhân đó đứa trẻ được đặt tên là Chúng Bảo Trang Nghiêm. Chúng Bảo dần dần khôn lớn, bản tánh hiền hậu, từ tâm hiếu thuận. Một hôm cùng các bạn thân ra khỏi thành dạo chơi, dần dần đến rừng cây Ni-câu-đà, thấy Đức Phật Thế Tôn có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng chiếu soi như trăm ngàn mặt trời. Chúng Bảo vui mừng bước đến đánh lễ dưới chân Phật rồi lui lại, ngồi sang một bên, nghe Phật nói pháp. Tâm ý được mở tỏ, Chúng Bảo Trang Nghiêm chứng quả Tu-đà-hoàn, bèn trở về xin cha mẹ xuất gia.

Vì thương con nên cha mẹ Chúng Bảo không ngăn cản, họ bèn dẫn con đến chỗ rừng Ni-câu-đà để cầu xin Phật cho Chúng Bảo xuất gia.

Đức Phật liền gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo!

Tóc trên đầu Chúng Bảo Trang Nghiêm tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, trở thành vị Sa-môn, siêng năng tu tập, chẳng bao lâu chứng đắc quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được trời, người tôn kính.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, Tỳ-kheo Chúng Bảo Trang Nghiêm đời trước đã làm được phước lành gì, mà nay khi sinh ra tự nhiên có những điều lạ kỳ như vậy, lại xuất gia không bao lâu đã chứng đắc đạo quả?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay vô lượng kiếp, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Ca-lưu-tôn -đà. Sau khi hóa độ chúng sinh viên mãn, Ngài nhập Niết-bàn.

Lúc ấy vua nước này tên là Phạm-ma-đạt-đa thấu lấy xá-lợi Phật, rồi xây dựng ngôi tháp bằng bốn thứ báu cao một do-tuần để cúng dường xá-lợi. Về sau, có một vị trưởng giả thấy ngôi tháp sinh tâm vui mừng, bèn treo các thứ châu báu, các thứ y phục trên cành cây có hoa và đặt một bình nước trước tháp phát nguyện cúng dường.

Nhờ công đức ấy, nên trong vô lượng kiếp trưởng giả không bị đọa địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ; được sinh lên cõi trời, cõi người, khi sinh ra đã có suối nước và cây có hoa, cho đến ngày nay gặp Ta, được xuất gia đắc đạo.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, người đem cây có hoa để cúng dường ngôi tháp lúc bấy giờ, nay chính là Tỳ-kheo Chúng Bảo Trang Nghiêm vậy.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH